Dosarul nr.5r-192/2025; 4-25060792-51-5r-02052025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

22 ianuarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Serghei LUPU
În lipsa:
Petiționarei Maria CUCU
Apărătorului petiționarei, avocatul Andreea ȚIVERENCO

examinând în şedinţa de judecată publică contestația depusă de **Maria CUCU** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554432 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 09 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Sergiu Lupu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

constată:

1. **Maria CUCU** a înaintat contestaţie în instanța de judecată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554432 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 09 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Sergiu Lupu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.
2. În motivarea contestaţiei a indicat că la data de 09.04.2025 agentul constatator ar fi stabilit precum că ea ar fi implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic. I s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă.
3. Nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.
4. Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare, nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.
5. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții, a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât și întreaga familie.

6. Invocă prevederile art.5, 9 Cod contravențional, menționând că legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului, or nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.
7. În așa mod, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravențional.
8. Cu referire la probatoriul acumulat, invocă prevederile art.374, 425 Cod contravențional, menționând că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.
9. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art.443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Unul din elementele de bază ale procesului verbai este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale, iar agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.
10. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.
11. Omisiunile respective au afectat în mod esențiai modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.
12. Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.
13. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția sa.
14. Cu referire la aspecte de fond a indicat că potrivit deciziei de sancționare, ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii fiind false și abuzive.
15. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată, cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul infiuențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.
16. La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art.47[1] Cod contravențional.

17. Consideră că agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie elemente constitutive ale contravenției. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.
18. Referindu-se la prevederile art.440, 458, 375, 460, 461 Cod contravențional, a menționat că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.
19. În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.
20. Se constată că în speță prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.
21. La data de 30 iunie 2025 apărătorul contravenientului, avocatul Andreea Țiverenco a înaintat contestație suplimentară, iar în susținerea poziției a invocat prevederile art.21 al Constituției RM, art.5, 7, 8, 14, 440, 442, 374, 381, 425 Cod contravențional.
22. A mai indicat că, reieșind din natura penală a contravenției stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravențional al RM și prin prisma cauzei Anușca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigație completă, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.
23. Simpla indicare de către agentul constatator că dânsa ar fi comis contravenția incriminată, nu poate sta la baza sancționării acesteia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenienta a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu.
24. La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele și circumstanțele incriminate. Cum a comis aceasta contravenția imputată de către agentul constator nu a fost indicat.
25. În vederea susținerii poziției de apărare și a demonstrării faptului de nevinovăție a contravenientei, apărătorul acesteia atrage atenție la următoarele.
26. Un aspect esențial care subminează temeinicia procesului-verbal constă în lipsa totală a probelor care să susțină pretinsa faptă contravențională. În rubrica nr.6 din procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constatator consemnează că „a acceptat surse financiare în scopul exercitării unor drepturi electorale”. O asemenea afirmație, de o gravitate considerabilă, implică o presupusă faptă de corupere a alegătorului, dar este formulată în lipsa oricărui suport probator concret.
27. Atenționează asupra faptului că nu este demonstrat scopul pretinsei fapte, acela de a influența exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Pentru a stabili existența acestui scop este necesar ca organul constatator să aducă dovezi clare privind legătura directă dintre sumă și influențarea votului, ceea ce în acest caz lipsește cu desăvârșire. Simpla formulare generică și lipsită de suport a unei intenții este inacceptabilă într-o procedură legală.
28. În lipsa unor probe directe, indirecte sau circumstanțiale relevante, reține că întregul procesul-verbal se bazează exclusiv pe afirmațiile agentului, necoroborate cu alte mijloace de probă. Or, în materie contravențională, sarcina probei revine organului constatator, iar orice

îndoială rezonabilă profită persoanei cercetate (beneficiul îndoielii), conform principiului *in dubio pro reo,* aplicabil și în cauzele contravenționale.

29. Pentru angajarea răspunderii în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, este esențial ca agentul constator să dovedească atât latură obiectivă (pretinderea, acceptarea sau primirea efectivă a mijloacelor bănești), cât și intenția (latura subiectivă) - respectiv scopul de a influența drepturile electorale (de a vota sau nu, de a vota într-un anumit fel etc.). În speță, nu s-a indicat nici o faptă concretă, acțiune ori inacțiune care să reflecte o asemenea intenție sau rezultat. Nu există nici o dovadă că acesta ar fi condiționat, influențat sau exercitat în mod fraudulos un drept electoral.
30. Conform practicii judiciare și doctrinei de specialitate, procesul-verbal de constatare a contravenției nu face dovadă absolută a faptei, ci trebuie susținut prin alte mijloace de probă. Aprecierea subiectivă a agentului constatator, necoroborată cu probe materiale, nu poate fundamenta o sancțiune. În lipsa unor dovezi obiective și verificabile, întreaga construcție acuzatorie se prăbușește, iar sancțiunea aplicată devine nelegală și nejustificată.
31. Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, ceea ce include dreptul de a cunoaște probele acuzării și de a le combate efectiv.
32. În acest dosar, absența totală a probelor materiale îl privează pe contravenient de posibilitatea de a se apăra în mod eficient, încălcându-i-se drepturile fundamentale procesuale.
33. Referitor la timpul săvârșirii contravenției în pct.4 din procesul - verbal este indicată perioada: august 2024, însă cum a constatat agentul constatator că **Maria CUCU** a comis atunci contravenția, nu este clar. Respectiv, anume neconsemnarea în procesul-verbal anume a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speță, atrage nulitatea procesului-verbal contravențional, or, în cazul indicării perioadei săvârșirii contravenției, aceasta trebuie să fie clar definită de când și până când a fost comisă.
34. Menționarea unei perioade generale, fără precizarea clară a intervalului calendaristic concret (ziua, luna, anul), lipsește procesul-verbal de una dintre mențiunile esențiale prevăzute de lege și împiedică exercitarea efectivă a dreptului la apărare. De asemenea, în cazul în care fapta imputată constă în primirea unor mesaje sau sume de bani, era necesar ca organul constatator să identifice și să menționeze cu precizie data primirii acestor presupuse mijloace de probă. În lipsa acestei date, procesul-verbal este afectat de nulitate absolută, iar cauza urmează a fi încetată conform legii.
35. Prin urmare, procesul verbal cu privire la contravenție urmează a fi încetat inclusiv din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. Or, în situația în care se incriminează că aceasta ar fi primit careva mesaje, cu sume de bani, atunci urma să fie constatată data primirii lor.
36. Un alt aspect esențial și decisiv în prezenta cauză, îl reprezintă determinarea exactă a datei săvârșirii pretinsei fapte contravenționale. Or, în procesul-verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025, se indică perioada august 2024, ca moment al comiterii faptei. O asemenea imprecizie este inacceptabilă din punct de vedere juridic, cu atât mai mult cu cât textul de lege în baza căruia s-a aplicat sancțiunea - art. 47[1] din Codul contravențional - a fost introdus abia prin Legea nr.230 din 31.07.2024, cu intrare în vigoare din 15.08.2024. Prin urmare, dacă presupusa faptă a fost săvârșită anterior acestei date, adică în perioada 01.08.2024-14.08.2024, atragerea la răspundere contravențională este nelegală, întrucât lipsea temeiul juridic al incriminării. Potrivit art.3 alin.(1) și (2) Cod contravențional, caracterul contravențional al unei fapte și sancțiunea aplicabilă se determină în baza legii în vigoare la

momentul comiterii faptei, iar legea care înăsprește sancțiunea nu produce efecte retroactive. Nerespectarea acestui principiu fundamental încalcă grav legalitatea procedurii și conduce la nulitatea sancțiunii aplicate. Astfel, lipsa unei stabiliri clare și argumentate a datei exacte a pretinsei contravenții afectează în mod direct temeinicia învinuirii și contravine principiului legalității.

37. Mai mult ca atât, aplicarea unei sancțiuni în baza unei norme inexistente la momentul presupusei săvârșiri echivalează cu o gravă încălcare a principiului constituțional al legalității, garantat și de Constituția RM și art, 7 CEDO.
38. Prin urmare, atragerea la răspundere a **Mariei CUCU** în baza unei legi, care nu exista la momentul presupus că a comis careva acțiuni ilegale, este ilegal.
39. La materialele cauzei contravenționale nu se regăsește raportul expres menționat în încheierea Judecătoriei Chișinău din 01.04.2025, prin care s-a autorizat utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.
40. În speță, materialele anexate în cauza examinată nu conțin acest raport, iar simpla existență a unor acte generale, nespecificate, fără legătură concretă cu fapta imputată, nu poate constitui probă legală.
41. Un alt aspect deosebit de important constă în modalitatea acumulării ”probatoriului”, or dispoziția art.94 Cod de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art.94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: 1) încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 nr.13-2236/2025, prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (atenționează că datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate și în cadrul cauzelor autorizate și anume cauza penală 2023910322 și cauza contravențională RAP01 433516; 2) Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr.34/17/1-3604 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliție Ungheni, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, în cauza penală nr.2023970322, care nu poate constitui probă la caz, deoarece nu există o ordonanță de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravențională, precum și nu există nici o ordonanță cu privire la recunoașterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravențională examinată.
42. Consideră că înscrisurile respective contravin art.425 Cod contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi dobândite în mod legal.
43. Cu referire la celelalte acte anexate la materialele cauzei de către agentul constatator, ține să indice că acestea sunt acte generale, fără individualizare, care nu indică identitatea **Mariei CUCU** ca fiind implicată în vreo acțiune ilicită, nu fac referire concretă la împrejurări, loc, timp, modalitate de comitere a presupusei contravenții, nu demonstrează existența elementelor constitutive ale contravenției.
44. Prin urmare, aceste acte nu pot fi reținute ca probe legale, întrucât nu îndeplinesc cerințele de relevanță, pertinență și concludență prevăzute de Codul contravențional și de jurisprudența CEDO. Totodată, niciunul dintre actele anexate la dosar nu stabilește o legătură de cauzalitate între **Maria CUCU** și fapta imputată. Mai exact, nu există probe directe (interceptări, declarații, poze, constatări tehnico-științifice), nu se poate deduce implicarea sa

în faptă din conținutul actelor, nu există vreo mențiune expresă despre numele său sau despre o acțiune concretă pe care ar fi săvârșit-o. Astfel, între actele existente și presupusa faptă nu există nici o legătură factuală sau juridică.

45. Un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că actele anexate la materialele cauzei nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) și nu există o autorizare conform prevederilor art.136 alin.(7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravențională pornită în privința **Mariei CUCU**.
46. Procesul verbal cu privire la contravenție de sancționare a **Mariei CUCU** este o înscenare imorală din partea poliției, în care, de fapt, oamenii au încredere ca și în situația contravenientului. Or, aceasta a explicat poliției situația de fapt, însă ei au denaturat faptele existente și prin înșelăciune, ilegal au acuzat-o de comiterea contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.
47. Prin urmare, acuzarea adusă **Mariei CUCU** este ilegală și neîntemeiată. Aceasta a fost acuzată și respectiv, sancționată ilegal.
48. Astfel, concluzionează că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.
49. La caz, nu există probe care să confirmă vinovăția **Mariei CUCU** în comiterea contravenției imputate și nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acesteia. Mai mult, fapta incriminată **Mariei CUCU** este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.
50. Potrivit prevederilor art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, coruperea electorală pasivă este pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.
51. Din incriminarea adusă **Mariei CUCU** se indică că aceasta ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau al neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.
52. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că **Maria CUCU** ar fi pretins, acceptat careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.
53. Atenționează asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.47[1] Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.
54. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.
55. Cu privire la elementele constitutive ale contravenției incriminate, menționează următoarele:
56. Scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravențional. Accentuează că scopul menționat trebuie să fie

urmărit de contravenientă încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

57. La caz, agentul constatator nu a demonstrat că **Maria CUCU** urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile ei electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.
58. Atenționează că, în raport cu acțiunile/inacțiunile contravenientei, **Maria CUCU**, nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje".
59. La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către **Maria CUCU** a faptei de corupere electorală pasivă, care este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.
60. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. **Maria CUCU** nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul.
61. Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.47[1] Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acțiunile **Maria CUCU** ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenție directă.
62. Scopul infracțiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravențional.
63. Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că **Maria CUCU** ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care impune încetarea procesului contravențional.
64. În vederea susținerii pretinsei fapte contravenționale, agentul constatator a anexat la materialele cauzei mai multe acte provenite dintr-o cauză penală distinctă. Cu toate acestea, analizând conținutul acestor materiale, se impune cu fermitate concluzia că nici una dintre încheierile instanțelor de judecată privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală nu indică în mod expres sau implicit asupra comiterii unei contravenții de către **Maria CUCU**. Aceste încheieri privesc desfășurarea unor măsuri speciale în contextul unei cauze penale, nu contravenționale, iar folosirea acestora în afara cadrului autorizat reprezintă o depășire a scopului și o încălcare a principiului legalității obținerii probelor. Raportul de analiză efectuat în cauza penală menționată nu conține nici o concluzie clară sau directă care să demonstreze că **Maria CUCU** ar fi comis o faptă ilicită, fie ea penală sau contravențională. De altfel, raportul se referă la aspecte generale, lipsite de individualizare cu privire la persoana acestuia, ceea ce exclude orice valoare probatorie a acestuia în prezenta cauză. Celelalte acte anexate la dosarul contravențional sunt generale, neconcludente și lipsite de forță probatorie, întrucât nu stabilesc o legătură cauzală directă între comportamentul pretins

al contravenientului și fapta incriminată, nu demonstrează elementele constitutive ale contravenției, nu sunt susținute de mijloace de probă directe și legale, precum declarații, interceptări autorizate explicit pentru această cauză sau constatări tehnico-științifice concludente.

65. În lumina celor expuse, devine clar că acuzația adusă contravenientei nu se sprijină pe probe legale, pertinente și concludente. Materialele prezentate de organul constatator nu stabilesc în mod obiectiv existența unei fapte contravenționale, nu individualizează conduita pretinsă a contravenientei și nu probează nici o formă de vinovăție.
66. Prin urmare, lipsa probelor reale conduce la concluzia inevitabilă că acuzația este nefondată, iar procesul-verbal contravențional urmează a fi anulat, cu încetarea procedurii contravenționale împotriva **Mariei CUCU**.
67. În acest context, constată că de către agentul constatator nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume comiterea faptei contravenționale de către **Maria CUCU**.
68. Ultima este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenienta și ilegal au întocmit acte, care au acuzat-o în final de comiterea unui contravenții destul de serioase.
69. Cu referire la cele expuse supra, constată că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.
70. Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 09.04.2025 cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.
71. Reprezentantul agentului constatator, Serghei Lupu, nu a susținut contestația înaintată și a solicitat respingerea acesteia. Susține procesul-verbal întocmit.
72. În ședința de judecată petiționara, **Maria CUCU**, nu s-a prezentat, deși a fost citată legal.
73. Apărătorul petiționarei, avocatul Andrea Țiverenco, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a expediat cerere în care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a petiționarei.
74. În sensul neprezentării petiționarei și a avocatului acesteia, Andrea Țiverenco, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la eaminarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă petiționara și avocata acesteia nu s-au prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa participanților absenți. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale. Instanța reține pertinentă practica CEDO, care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în

instanţă şi de a se apăra personal (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31).

75. Audiind reprezentantul agentului constatator, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa a ajuns la concluzia că contestaţia depusă de **Maria CUCU** la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:
76. Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) şi alin.(2) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.*
77. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 09.04.2025, iar decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată. La data de 23.04.2025 persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, **Maria CUCU**, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare. Prin urmare, instanța atestă faptul că **Maria CUCU** a depus contestația în termenul stabilit de lege, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional fiind respectate pe deplin.
78. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.
79. Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.
80. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al codului respectiv.
81. Cu referire la circumstanțele de fapt relevante speței, instanța notează că agentul constatator a reținut că „în august 2024, **Maria CUCU** a acceptat surse financiare în vederea exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale din 20.10.2024„ prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

82. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 09.04.2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.
83. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).
84. Art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.
85. Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art.375 alin.(1) Cod contravențional, potrivit căruia, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod*.
86. Conform prevederilor art.10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*
87. Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.
88. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*
89. În susținerea vinovăției contravenientei, **Maria CUCU**, în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:
    - procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI06 554432 din 09 aprilie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de **Maria CUCU** în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional (f.d.14);

- Copia încheierii și mandatului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr.2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516 (f.d.21-23);
- Copia extrasului informații transfer (f.d.52).

90. Articolul 47[1] alin.(1) Cod contravențional, prevede răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, acţiuni care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale*.
91. În această ordine de idei și din interpretarea art.425 alin.(2) și 442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.
92. S-ar induce ideea că procesul verbal cu privire la contravenţie este şi act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, dar şi mijloc de probă care serveşte la constatarea vinovăţiei persoanei, ceea ce este inadmisibil.
93. Instanţa de judecată remarcă faptul că în ce priveşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, este de înţeles că procesul-verbal cu privire la o anumită contravenţie nu poate servi prin sine probă a comiterii anume a aceleiaşi contravenţii.
94. Procesul-verbal propriu-zis nu poate fi considerat ca probă, deoarece acesta „încununează" eforturile de administrare şi apreciere a probelor. Chiar art.425 Cod contravenţional stabileşte că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenţie. În acest sens, în opinia instanţei, procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc prin care se identifică finalitatea procesului de administrare şi evaluare a probelor. Totodată, în calitate de probă poate fi prezentat un alt proces-verbal cu privire la o altă contravenţie.
95. Astfel, dacă o altă contravenţie comisă prin prisma actului final, procesul-verbal cu privire la contravenţie, confirmă o anumită împrejurare importantă pentru constatarea cauzei contravenţionale examinate, atunci acel proces-verbal cu privire la contravenţie ar putea servi drept probă a unui fapt deja constatat. În atare condiţii, instanţa de judecată nu va considera însuşi procesul verbal cu privire la contravenţie contestat, ca şi mijloc de probă în acelaşi proces, ci ca un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.
96. Revenind la cel de-al doilea aspect al esenţei hotărârii CtEDO precitate (susţinerea probatorie), instanţa menţionează că fapta de la art.47[1] Cod contravenţional este una gravă (cu caracter electoral şi social sensibil), deci trebuie dovedită temeinic, or nu ajunge o simplă afirmaţie a agentului constatator.
97. În acest sens este elocventă și jurisprudența CEDO în cauza Gurgurov vs Moldova (hotărîrea nr.7045/09 din 16.09.2009), unde Curtea a statuat, că autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite și nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziei lor și să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.
98. Astfel, instanţa de judecată consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] Cod contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal

(contestat de către contravenient), instanţa trebuie să admită contestaţia şi să anuleze sancţiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăţie.

99. Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția **Mariei CUCU** de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscută vinovată.

100. În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

101. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art.425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că **Maria CUCU** a comis fapta incriminată.

102. În acest sens, instanța de judecată reține că la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554431 din 09 aprilie 2025 întocmit în privința **Mariei CUCU**, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că în august 2024, **Maria CUCU** a acceptat surse financiare în vederea exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale din 20.10.2024.

103. Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

104. Procesul- verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

105. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

106. Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

107. Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

108. Concomitent, instanța reține că nu este indicată suma totală primită de contravenientă, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Procesul-verbal nu conține nicio declarație a presupusului „corupător", nicio mărturie sau înregistrare

care să ateste condiționarea votului, nicio dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

109. Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția de pretindere și destinația sumelor primite. Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.

110. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar fi instalat o aplicaţie (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.

111. În ceea ce privește încheierea şi mandatul judecătorului, Vladislav Negru, nr.13-2238/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanţa de judecată atrage atenţia că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516.

112. Instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientei a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al IP Ungheni.

113. Tot astfel, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator. În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientei, se specifică că aceasta a primit transfer. Din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe ea a primit transfer, fiind cerute probe cu privire la acceptarea banilor în scopul amintit. Agentul constatator, însă, nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancţiunea.

114. În concluzie, informaţia despre o aplicaţie instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăţia contravenientei în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, este de menţionat că agentul constatator nu a făcut proba când anume a fost instalată acea aplicaţie în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenientă sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/acceptării/recepţionării/extragerii/primirii de mijloace băneşti.

115. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicaţii PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

116. La dosar nu există nici o declaraţie de martor sau altă persoană care să susţină constatările înscrise în procesul-verbal. În consecinţă, nu este cert pe ce bază factuală a fost

asociată persoana vizată cu presupusa listă a celor ce ar fi instalat aplicaţia de extragere a banilor.

117. Agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientei. La dosar nu există vreo dovadă tehnică, materială, testimonială că persoana a acceptat bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Mai mult, instanţei de judecată nu i s-a demonstrat care este conţinutul exact al aplicaţiei despre care face menţiune agentul constatator şi nici ce legătură are ea cu art.47[1] Cod contravenţional.

118. Reieşind din caracterul contravenţiei, instanţa de judecată a urmărit să constate din argumentele şi probele agentului constatator ca şi persoană în rol de acuzator demonstrarea în acţiunile contravenientei a existenţei intenţiei directe de a accepta, pretinde sau primi mită electorală sau de a-şi schimba opţiunea de vot, fapt care nu a avut loc. Implicit, nu a fost posibil de stabilit nici un raport cauzal între presupusa ofertă/primire de bani şi comportamentul electoral concret al persoanei contravenientului.

119. Din considerentele menționate mai sus, se reține că copiile încheierii și mandatului judecătoresc anexate la proces, nu constituie în sine probe ci instrumente de acumulare a probelor (mijloace de probă). Aceasta deoarece proba este conţinutul/informaţia care demonstrează o stare de fapt, iar mijlocul de probă este instrumentul prin intermediul căruia se administrează acea probă. Altfel spus, încheierea de referinţă poate fi invocată doar în demonstrarea legalităţii administrării de probe, dar nu poate constitui probe în sine. De aceea, instanţa de judecată nu consideră aceste documente şi nici nu le acceptă în calitate de probe.

120. În consecinţă, instanţa de judecată atestă caracterul vag al celor constatate de agentul constatator şi acuzaţiilor formulate faţă de persoana contravenientei în raport cu insuficienţa şi inadmisibilitatea probelor invocate de agentul constatator, dar şi caracterul vicios al procedurii contravenţionale desfăşurată, prin nerespectarea drepturilor participanţilor la proces, mai exact a drepturilor şi intereselor contravenientului.

121. Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina **Mariei CUCU**, instanța a observat că agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea contravenientei acționează principiul in dubio pro reo.

122. Astfel, la înaintarea învinuirii față de **Maria CUCU** agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că **Maria CUCU** ar fi comis contravenția de care a fost recunoscută vinovată.

123. În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

124. Instanța consideră că agentul constatator nu a probat conform sarcinii probaţiunii şi nu a elucidat corect faptele esenţiale ce stau la baza învinuirii, conform principiului preeminenţei dreptului, ce constituie una din exigenţele unui proces echitabil în sensul prevederilor art.6 par.1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

125. În asemenea circumstanțe, este imposibil de a menționa faptul că cazul a fost examinat corespunzător de către agentul constatator și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție.

126. Astfel, instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovăţie este o garanţie existenta şi în domeniul contravenţional, or CEDO în interpretarea art.6 alin.(1) a statuat că o garanţie esenţială a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată. Pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, unde s-a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi de îndoială profită acuzatul. De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1.

127. Astfel, în lipsa respectării unei conduite prestabilte pentru o bună desfășurare a procesului contravențional, cât și identificare și administrare corespunzătoare a probatoriului, instanța constată un abuz din partea reprezentantului statului, fapt care nu poate fi admis. Conchide instanța că conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenienta într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statutului, ceea ce contravine principiului egalităţii armelor în proces şi prezumţiei nevinovăţiei, plasând contravenienta într-o situaţie de a-şi dovedi nevinovăţia. A specificat că aplicarea ilegală şi neântemeiată a sancţiunii contravenţionale fără nici o probă ce poate confirma săvârşirea faptei ilegale și le califică ca acţiuni samavolnice şi abuz de serviciu manifestate de agentul constatator în raport cu legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, care în consecinţă încalcă flagrant drepturile, libertăţile şi interesele legitime în calitatea sa de cetăţean al Republicii Moldova.

128. Verificând îndeplinirea condiţiilor referitoare la răspunderea contravenţională a petiţionarei, instanţa de judecată apreciază că fapta contravenţională reţinută în privinţa acesteia nu a fost probată în şedinţa de judecată, iar procesul verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul

129. Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința **Mariei CUCU**, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susținerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un

caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientei nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

130. Potrivit art.461 alin.(1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional*.

131. Conform art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei*.

132. Astfel, având în vedere faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscută vinovată **Maria CUCU**, instanța conchide asupra faptului că contestația înaintată de **Maria CUCU** este una întemeiată, motiv din care se va dispune admiterea acesteia cu anularea actului contestat și încetarea procesului contravenţional în baza art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional.

133. În baza celor expuse și conform prevederilor art.395, 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

hotărăște:

Se admite contestaţia înaintată de **Maria CUCU** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554432 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 09 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Sergiu Lupu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554432 din 09 aprilie 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Lupu, în privința **Mariei CUCU** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia de sancţionare a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Sergiu Lupu, din 09 aprilie 2025, prin care **Maria CUCU** a fost sancționată în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**